

EXPO
BERT POPELIER
PARIJS

Na Jan Fabre in 2008 is Wim Delvoye (1965) de tweede Vlaamse kunstenaar die door het Louvre wordt gevraagd zijn hedendaags werk te exposeren midden in de bestaande collectie van oude kunst. Delvoye toont dertig sculpturen.

De kunstwerken staan verspreid in het gemeubelde appartement uit de 19de eeuw van keizer Napoleon III en in de afdeling van gotische kunstvoorwerpen uit de 15de eeuw. Delvoye heeft geen enkele moeite om met zijn kunst commentaar te geven op de twee tijdperken die 400 jaar uit elkaar liggen. Dat is verbazingwekkend, omdat de getoonde werken niet speciaal voor het Louvre zijn gemaakt. Er werd, op een enkele uitzondering na, geput uit zijn bestaande oeuvre.

Delvoye staat bekend als een kunstenaar die uit de hele kunstgeschiedenis grabbelt en de buit naar zijn hand zet. De man met de getatoeëerde rug zit in een van de vele salons van het appartement van Napoleon III, een ruimte die gevuld is met rode pluchen zitjes en bladgouden bijzettafeltjes. De tatoeage op de rug van de man is even somptueus als de inrichting van het appartement. De tekening toont de maagd Maria omgeven door vleermuizen, putti en een schedel.

De man, een Zwitser, wordt door Delvoye als levend kunstwerk beschouwd, en kreeg als dusdanig de naam Tim. Naar verluidt blijkt hij al aan een Duitse verzamelaar verkocht. Bij zijn overlijden mag de koper zijn huid looien.

Kitsch

Nog meer dan van confrontatie houdt Delvoye van dubbelzinnige provocaties. In het Louvre is helaas geen exemplaar te zien van een van de opgezette en getatoeëerde varkens waarmee de kunstenaar beroemd werd. Met tatoeëren van varkens is Delvoye gestopt. Er wordt wel een ander varken geëxposeerd aan de ingang van een statische eetzaal, belendend aan het vernoemde salon. Het is geen opgezet dier, maar een afgietsel van een varken, nauwgezet omhuld met stukken oosterse tapijt. Dit surrealistische fantoomdier lijkt voldaan te knorren om zoveel burgerlijkheid rond zich.

Delvoye is tevreden met de setting voor zijn sculpturen. 'Oude meubels uit de 19de eeuw zijn gemaakt met een bewonderenswaardig vakmanschap. Ze vallen niet meer in de smaak. Ze worden afgedaan als veel te overladen, te barok. Men houdt ze daarom voor kitsch. In vergelijking met modern design halen ze op de kunstmarkt geen prijs. Dat is onterecht. Ik vind juist al dat minimale, in het bijzonder de minimal art die zo hoog aangeschreven staat, kitsch. Met hun hygiënische vlakken en franjeloze lijnen zijn design en minimal art tegengesteld aan het menselijke bestaan. Als ik iemand een hand geef, neem ik automatisch bacteriën van die persoon over. Dat is pas natuurlijk.'

Delvoye houdt duidelijk van triviale uitspraken. Ook in zijn kunst jongleert hij met betekenissen en associaties. In een en hetzelfde werk mengt hij hoge en lage cultuur, hij sloop de grenzen. En elke keer introduceert hij een menselijk aspect dat zoniet

Wim Delvoye bij 'Suppo', het enige kunstwerk dat hij speciaal voor zijn expo in het Louvre heeft gemaakt. © FRED DUFOUR/AFF

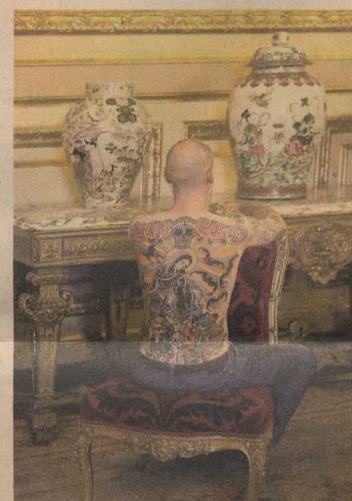
Delvoye in het Louvre

In het Louvre toont een man dezer dagen zijn getatoeëerde rug aan het voorbijschuivende publiek. Een levend werk tussen oude kunst. De Vlaming Wim Delvoye is in huis.

choqueert toch ontwapent. Zo is in het Louvre een sculptuur te zien met twee herten, dieren waarop de adel destijds zo graag jaagde. In die sculptuur laat Delvoye de herten met elkaar paren.

Een van de technieken die Delvoye vaak gebruikt, is die van de metamorfose. Be-

staande voorwerpen, gebouwen en personages worden vervreemd van zichzelf, en trekken juist daardoor de aandacht. De kunstenaar treedt op als een gekke iconoclast die respect heeft voor de traditie. Als beeldenstormer wil hij met de brokstukken verder bouwen, iets anders creëren.

© STUDIO WIM DELVOYE

Met de rug naar de Louvre-bezoeker

In een salon van Napoleon III, een ruimte vol rode pluche en bladgoud, zit de Zwitserse dertiger Tim Steiner. Wim Delvoye tatoeëerde op zijn rug een tafereel rond de maagd Maria. Steiner verkocht zijn rug in 2008 voor 150.000 euro aan een kunstverzamelaar. Na Steiners dood mag die de kunstige huid looien.

In de afdeling voor gotische kunst is een metershoge maquette van een kapel te zien, uitgevoerd in cortenstaal (roestkleurig). Het staal is uitgesneden met een laser. De kapel is gebaseerd op drie beroemde gotische kerken: de Dom van Milaan, die van Keulen en de Nôtre Dame in Parijs. De maquette wordt in het Louvre geconfronteerd met een prachtige zilveren reliekhouders, van Vlaamse makelij, uit 1502. De kapel van Delvoye heeft dezelfde overladen verfijning - inclusief pinakels in kantwerk - als het oude schrijn. Als toeschouwer weet je niet goed wat je ervan moet denken. Is dit ironie? Of is dit net een eerbetoon aan de gotische bouwkunst?

Het enige nieuwe werk dat Delvoye voor zijn expo in het Louvre heeft gemaakt, is een stalen beeldhouwwerk dat hij provocatief 'Suppo' noemt. Het bijna 6 meter hoge beeld staat op een kolom midden in de glazen piramide van Pei. Omdat de piramide de toegang tot het Louvre is, moeten alle bezoekers erlangs. Naar vorm herinnert de Suppo zowel aan een zetpil als aan een gotische toren. Of geeft Wim Delvoye een knip-oog aan een beroemd monument iets verderop, de Colonne Vendôme waarop Napoleon I staat, triomfantelijk uitkijkend over de stad?

'Wim Delvoye au Louvre' loopt nog tot 17 september. Thalys rijdt vanuit Brussel om het halfuur naar Parijs. www.louvre.fr